

การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยโดยการเรียนรู้แบบ Active Learning
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองไม้ตายหนองซองแมว
ตำบลทุ่งนางโอก อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

The Development of Thai Basic Word Decoding Skills through Active Learning
for Six-Grade Students at Ban Nong MaiTai Nong SongMaew School,
Thungnangoak Subdistrict, Mueang Yasothon District, Yasothon Province.

จิตราณูช ศรีภูงา

พีรพงษ์ แสนสิง

วรเชษฐ์ โทอิน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร

Jittranuch Sriphunga

Piraphong Saensing

Worachet Tho-un

Mahamakut Buddhist University Yasothon Buddhist Collage

e-mail: worachet.th@mbu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย รูปแบบการวิจัยเป็นเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน (the one group pretest posttest design) โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองไม้ตายหนองซองแมว ตำบลทุ่งนางโอก อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) 2) แบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย และ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการศึกษาพบว่า 1) การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.12/81.82 แสดงให้เห็นว่าการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และ 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.73 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.27

และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การอ่าน; การจัดการเรียนรู้เชิงรุก; แบบฝึกการอ่าน

Abstract

The present study was conducted with main objectives. The first was to develop and evaluate the efficiency of a Thai vowel learning reading exercise set based on the 80/80 standard criterion. The second was to compare the reading and spelling abilities of Grade 6 students in relation to words containing single vowel sounds, before and after participating in an instructional approach that integrated Active Learning activities with the reading exercise set. The research employed a one-group pre-test-post-test experimental design. The participants were 12 Grade 6 students from Ban Nong MaiTai Nong SongMaew School, located in Thung Nang Oak Subdistrict, Mueang Yasothon District, Yasothon Province. The research instruments comprised three components: lesson plans designed to promote Active Learning, the Thai vowel learning reading exercise set, and a reading and spelling ability test focusing on single vowel sounds. Data were analyzed using percentage the mean (μ) and standard deviation (σ). Findings revealed that the developed Thai vowel learning reading exercise set achieved an efficiency score of 82.12/81.82, surpassing the set criterion of 80/80. In terms of learning outcomes, the average pretest score was 11.73, while the average posttest score increased to 15.27. The improvement in posttest scores was statistically significant at the .05 level, indicating that the integration of Active Learning activities with the reading exercise set effectively enhanced the students' ability to read and spell words containing single vowel sounds. These results highlight the potential of combining interactive learning strategies with structured reading materials to improve early literacy skills among young learners. The study not only confirms the effectiveness of the developed materials but also reinforces the value of Active Learning as a pedagogical approach in primary education.

Keywords: To reading, active learning, reading practice workbook

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และกำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้ที่สำคัญเพื่อเป็นรากฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ จึงกำหนดให้สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่านและคาดหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การชื่นชมเห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทยและภูมิใจในภาษาประจำชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดไว้จึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนอย่างยิ่ง ดังที่ สวีสด กาวิ (2549) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมีความสำคัญเพราะจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีได้รุดหน้าไปเรื่อย ๆ มีการค้นคว้าและค้นพบทฤษฎีความรู้ใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา มนุษย์เราในฐานะสมาชิกของสังคมควรพัฒนาเพื่อจะได้เป็นผู้ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ เครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยให้มนุษย์เราเป็นคนทันสมัยก็คือการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ ดังที่ ชัยณรงค์ ขำบัณฑิต (2562) กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อผู้เรียนเนื่องจากการอ่านเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าที่ใช้ในการแสวงหาความรู้อันเป็นประโยชน์สำหรับพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองหรือถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์สู่สังคมและณัฐพงศ์ เชื้อเพชร (2560) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเพิ่มมากขึ้นจะทำให้เด็กเกิดทักษะการอ่าน ซึ่งการอ่านทำให้เกิดความเข้าใจในสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารกับผู้อ่านเกิดความคิดและสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถพัฒนาไปสู่การอ่านในระดับที่สูงขึ้นเกิดประโยชน์ในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนต่อไป แต่จากผลสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ. 2561 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2562) พบว่า คนไทยอายุ 6 ปีขึ้นไปอ่านหนังสือเฉลี่ยร้อยละ 78.8 หรือคิดเป็นจำนวนประชากร 49.7 ล้านคน แต่ประเด็นที่ไม่ควรมองข้ามคือกลุ่มเด็กเล็กซึ่งจากผลสำรวจชี้ให้เห็นว่าพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่หรือร้อยละ 63.8 ยังขาดความเข้าใจในเรื่องการอ่านหนังสือของเด็กเล็กโดยให้เหตุผลว่าเด็กยังมีอายุน้อยเกินไปทำให้เด็กกลุ่มนี้มีจำนวนราว 1.1 ล้านคน ไม่ได้รับการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน นอกจากนี้ผลการสำรวจในปี 2561 ยังระบุถึงประเด็นการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพียงอย่างเดียวในเด็กวัยต่ำกว่า 6 ปีที่มีจำนวนร้อยละ 5.4 เพิ่มขึ้นถึง 3 เท่า จากผลสำรวจเมื่อครั้งที่แล้วนั้นหมายถึงมีเด็กจำนวนถึง 145,000 คน ถูกพ่อแม่เลี้ยงดูด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพียงอย่างเดียว ในขณะที่งานวิจัยเรื่องผลกระทบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านจอทีวีมัลติมีเดียต่อการเสพสื่อผ่านจออิเล็กทรอนิกส์มีผลกระทบกับพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กซึ่งไม่สมควรใช้กับเด็กเล็กแรก

เกิดจนถึง 1 ขวบครึ่งอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นการรณรงค์ให้รักการอ่านและส่งเสริมทักษะการอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นและเร่งด่วนในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความคิดและสามารถใช้ทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านของผู้เรียนมีหลายหลากปัจจัย ดังที่ อุมพร ตรังคมบัติ (2553) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่าน ได้แก่ ความสามารถของผู้เรียนกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูไม่น่าสนใจ ไม่เร้าความสนใจ ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจในการเรียน และไม่กระตือรือร้นหรือสนใจในการเรียนรู้ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนของครูและที่สำคัญเด็กวัยเรียนในระดับปฐมวัยและประถมศึกษาโดยเฉพาะในช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3) ในภาวะปกติแล้วความสนใจและสมาธิของเด็กในวัยนี้มีขีดจำกัด สาเหตุเนื่องมาจากการพัฒนาการทางด้านสมอง อารมณ์ สังคมและการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อต่าง ๆ ยังไม่สมบูรณ์เต็มที่เหมือนเด็กโตส่วนใหญ่ที่สามารถควบคุมตัวเองได้ดีและด้วยเหตุนี้เองเด็กจึงมีสมาธิในการอ่านที่น้อยลงจนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศกำหนดนโยบายสำคัญและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (2565, ออนไลน์) ไว้ว่าให้ผู้เรียนทุกระดับชั้นอ่านออกเขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่องและสื่อสารได้ เพื่อเป็นการวางรากฐานในการเรียนรู้ภายใต้แนวคิด “เด็กไทย วิธีใหม่ อ่านออกเขียนได้ทุกคน” โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้อ่านออกเขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่อง และใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเพื่อให้เห็นสภาพและปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อมาบูรณาการความรู้ควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองไม้ตาย จังหวัดยโสธร ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยโดยการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองไม้ตายหนองของแมว ตำบลทุ่งนางโอก อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) วิธีการสืบค้นข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยและคณะได้เลือกใช้วิธีการ

สืบค้นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสาร ตำรา หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบออนไลน์ (internet online) และผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (population)

ประชากร (population) ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนประถมศึกษา ชั้นปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองไม้ตาย ตำบลทุ่งนางโอก อำเภอมืองยโสธร จังหวัดยโสธร จำนวน 12 คน

1.2 กลุ่มเป้าหมาย (target group)

กลุ่มเป้าหมาย (target group) ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนประถมศึกษา ชั้นปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองไม้ตายหนองของแมว ตำบลทุ่งนางโอก อำเภอมืองยโสธร จังหวัดยโสธร จำนวน 12 คน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้การศึกษาข้อมูลด้วยค่าพารามิเตอร์ (parameters) กับประชากรทั้งหมด (population) และใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในค่าพารามิเตอร์ (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

2. ด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระ (independent variables) ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ อาชีพ และปัจจัยด้านบริบททางการศึกษา ประกอบด้วย

1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.2 ตัวแปรตาม

ผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะของตัวแปรตาม (dependent variables) ใน 2 ด้าน ประกอบด้วยดังนี้

1) การพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2) ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำจากบัญชีคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เฉพาะคำที่มีเสียงสระเดี่ยวจำนวน 18 สระ ได้แก่ สระอา สระอิ สระอุ สระอะ สระอ สระอุ สระเอ สระแ สระโอ สระเอะ สระแอะ สระโอะ สระอี สระเอะ สระเออะ สระอี สระเอะ และสระเออะ มาทำเป็นแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย จำนวน 6 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 สระอา สระอิ สระอุ

ชุดที่ 2 สระอะ สระอ สระอุ

ชุดที่ 3 สระเอ สระแ สระโอ

ชุดที่ 4 สระเอะ สระแอะ สระโอะ

ชุดที่ 5 สระอี สระเอะ สระเออะ

ชุดที่ 6 สระอื้อ สระออ สระเออ

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนบ้านหนองไม้ตายหนองซอแมว ตำบลทุ่งนางโอก อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ตั้งแต่เริ่มโครงการ โดยใช้เวลา 1 ภาคการศึกษา คือ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน เรื่องการสะกดคำ จำนวน 2 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง
- 2) ชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่ ก กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
- 3) แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
- 4) แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การแก้ปัญหการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด ได้ทำการสร้างตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 1 ศึกษาหลักการและวิธีการสอน โดยใช้เทคนิคการแก้ปัญหการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองไม้ตายบ้านหนองซอแมว ในรายวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญและการสะกดคำยากให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านจับใจความเข้าใจ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการสะกดคำยาก

4 นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ และการสะกุดคำยากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

5 นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความและการสะกุดคำยากไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียน การสอน การวัดผลประเมินผล ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, p.49-60) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า แผนจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

เกณฑ์ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความและการสะกุดคำยาก มีค่า IOC เท่ากับ 0.67 - 1.00

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความและการสะกุดคำยากไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองไม้ตาย โดยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1) อธิบายและชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยให้นักเรียนเข้าใจ

2) ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความและการสะกุดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำนวน 2 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 4 ชั่วโมง

3) เมื่อเสร็จสิ้นการสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

4) หลังจากดำเนินการสอนครบทั้ง 2 แผน นักเรียนทำการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

5) นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกุดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

6) เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดนำไปประมวลผลและวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยโดยการเรียนรู้แบบ active learning สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองไม้ตายหนองของแมว ตำบลทุ่งนางโอก อำเภอมะนังยโสธร จังหวัดยโสธร ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) การหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองไม้ตายหนองของแมว จำนวน 3 คน โดยเลือกเด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน ปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 1.1

ประสิทธิภาพ ของแบบฝึก การอ่านชุด เรียนรู้สระไทย	คะแนนเก็บระหว่างเรียน							ประสิทธิภาพ ระหว่างเรียน (E1)	ประสิทธิภาพ หลังเรียน (E2)
	ชุดที่ 1 สระอา สระอี สระอุ	ชุดที่ 2 สระอะ สระอิ สระอุ	ชุดที่ 3 สระเอ สระแอ สระโอ	ชุดที่ 4 สระเอะ สระแอะ สระโอะ	ชุดที่ 5 สระอี สระเอะ สระเออะ	ชุดที่ 6 สระ อ อ อ อ	คะแนน รวม		
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	60		
คะแนนเฉลี่ย	9.33	8.00	7.33	7.67	8.00	7.33	47.67	79.44	78.33
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	93.30	80.00	73.30	76.70	80.00	3.30	79.45	E1/E2	

จากตาราง 1.1 แสดงผลการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) ของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองไม้ตายหนองซอแมว จำนวน 3 คน โดยเลือกเด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน พบว่า มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 79.44 /78.33 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับเก่งและระดับอ่อน แตกต่างกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ นักเรียนในระดับเก่งจะสามารถอ่านคำที่กำหนดได้อย่างรวดเร็ว แต่นักเรียนในระดับอ่อนต้องใช้เวลาในการสะกดคำ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อบกพร่องของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาและการเรียนรู้ของนักเรียนต่อไป

2) การหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:12) ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองไม้ตายหนองซอแมว จำนวน 12 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยจำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คนประกอบด้วยกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตาราง 8

ตาราง 1.2 แสดงผลการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:10) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทุ่งนางโอก จำนวน 12 คน

ประสิทธิภาพ ของแบบฝึก การอ่านชุด เรียนรู้สระไทย	คะแนนเก็บระหว่างเรียน							ประสิทธิภาพ ระหว่างเรียน (E1)	ประสิทธิภาพ หลังเรียน (E2)
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	คะแนน		
	สระอา	สระอะ	สระเอ	สระเอะ	สระอี	สระเอือ			
	สระอึ	สระอิ	สระแอ	สระแอะ	สระเอาะ	สระออ			
	สระอุ	สระอุ	สระโอ	สระโอะ	ส ร ะ เออะ	ส ร ะ เออ			
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	60		
คะแนนเฉลี่ย	8.73	8.00	7.87	8.00	7.80	7.67	48.10	80.11	81.33
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	87.30	80.00	78.70	80.00	78.00	76.70	80.16	E1/E2	

จากตาราง 1.2 แสดงผลการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:10) ของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทุ่งนางโอก จำนวน 12 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยจำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คนประกอบด้วยกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน โดยแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.11/81.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 แต่เนื่องจาก ค่าประสิทธิภาพ (E₁) มีค่าต่ำกว่าค่าประสิทธิภาพ (E₂) สาเหตุเพราะการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนมีระยะเวลาที่จำกัดในการเรียนรู้จึงทำให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียนได้ไม่เต็มที่ ประกอบกับ

การทดสอบหลังเรียนนักเรียนมีเวลาในการทำแบบทดสอบเนื่องจากจุดประสงค์หลักคือการทำแบบทดสอบอย่างเดียว ดังนั้นค่าประสิทธิภาพ (E_1) จึงมีค่าต่ำกว่าค่าประสิทธิภาพ (E_2)

ตาราง 1.3 แสดงผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองไม้ตายหนองซอแมว จำนวน 12 คน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ประสิทธิภาพ ของแบบฝึก การอ่านชุด เรียนรู้สระไทย	คะแนนเก็บระหว่างเรียน							ประสิทธิภาพ ระหว่างเรียน (E_1)	ประสิทธิภาพ หลังเรียน (E_2)
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	คะแนน		
	สระอา	สระอะ	สระเอ	สระเอะ	สระอี	สระเอือ	รวม		
	สระอึ	สระอิ	สระแอ	สระแอะ	สระเอาะ	สระออ			
	สระอุ	สระอุ	สระโอ	สระโอะ	ส ร ะ เออะ	ส ร ะ เออ			
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	60		
คะแนนเฉลี่ย	8.73	8.73	8.00	7.91	7.91	8.00	49.27	82.12	81.82
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	87.30	87.30	80.00	79.10	79.10	80.00	82.11	E1/E2	

จากตาราง 1.3 แสดงผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.12 /81.82 แสดงให้เห็นว่าการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย ดังตาราง 1.4

ตาราง 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย

คะแนน	คน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	s.d.	$\bar{D}$	SD_0	t	Sig*
ก่อนเรียน	12	20	11.73	2.61	3.55	1.29	9.09*	0.0000
หลังเรียน	12	20	15.27	3.50				

*อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 1.4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วย
ความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) ร่วมกับแบบ
ฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.73 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน
เท่ากับ 15.27 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน พบว่า คะแนน
สอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้
สระไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผลการวิจัยพบว่า ผลการ
สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.12 /81.82 แสดงให้เห็นว่าการสร้าง
และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกด
คำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
คือ 80/80

สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ภิญญา นุญจันท์ และสุวิมล ใจชื่น (2567) ศึกษาวิจัย
เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียน
เทศบาล 2 (วัดใหม่ท่าพานิชย์) โดยใช้แบบฝึกทักษะบัญชีคำพื้นฐาน” ผลการวิจัยพบว่า ผลการ
พัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะบัญชีคำพื้นฐานทางการอ่านออกเสียงควบ
กล้ำ ร ล ว มีคะแนนเฉลี่ย 16.10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.50 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย 4.47 อยู่ใน
ระดับพึงพอใจมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ รัตติยาพร โกสุม และอัฐพล อินตะเสนา (2567)
ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค
CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” ผลการวิจัยพบว่า วงจร
ปฏิบัติการที่ 1 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 66.25 ซึ่งต่ำ
กว่าเกณฑ์ ที่กำหนด และมีพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำ คิดเป็นร้อยละ 53.33 อยู่ในระดับ
พอใช้ ปัญหาสำคัญคือ นักเรียนยังไม่ค่อยให้ความสนใจในการทำกิจกรรม และมีนักเรียนที่สนใจแต่ยังไม่
คุ้นชินกับวิธีการสอน และบางคนอ่านออกเสียงยังไม่คล่อง วงจรปฏิบัติการที่ 2 ผู้วิจัยได้ปรับปรุง
โดยชี้แจงแนวปฏิบัติให้ชัดเจน และชี้แนะสมาชิกแต่ละกลุ่มให้ช่วยสอนสมาชิกในการฝึกอ่านออกเสียง
มากยิ่งขึ้น ผลการจัดการเรียนรู้ ปรากฏว่านักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เฉลี่ยเพิ่มขึ้น
เป็นร้อยละ 76.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และมีพฤติกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำควบกล้ำเพิ่มขึ้นเป็น
ร้อยละ 64.18 อยู่ในระดับดี เพิ่มขึ้นจากวงจรปฏิบัติการที่ 1 และวงจรปฏิบัติการที่ 3 ผลปรากฏว่า

นักเรียนนักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 85 ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 และมีพฤติกรรมการเรียนรู้ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 88.33 อยู่ในระดับดีมาก สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและการศึกษาของ พิรฮาน และ และคณะ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลการใช้ชุดฝึกทักษะอักษร 5 สี ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำในวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนประถมศึกษาหน่วยงาน การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี” ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านคำควบกล้ำในวิชาภาษาไทยของนักเรียนก่อนเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.00 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 4.21 และหลังเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า เท่ากับ 2.37 สรุปได้ว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01; 2) ความพึงพอใจของนักเรียนโดยรวม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.19 โดยระดับความ พึงพอใจรวมอยู่ในระดับพอใจมาก

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสม ด้วยสระเสียงเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้เชิงรุก (active learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่านชุดเรียนรู้สระไทย ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงเดียวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อน เรียนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) ร่วมกับแบบฝึกการอ่าน ชุดเรียนรู้สระไทย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.73 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.27 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของ นักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ เมธิณี พวงสังวาลย์ และคณะ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับเกมการศึกษาของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับเกม การศึกษาอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}$ = 18.30, S.D. = 2.23) 2) แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ร่วมกับเกมการศึกษาโดยภาพ รวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 2.93, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับดีทุกด้าน ได้แก่ แรงจูงใจภายใน ($\bar{X}$ = 2.96, S.D. = 0.13) และแรงจูงใจภายนอก ($\bar{X}$ = 2.89, S.D. = 0.29) ตามลำดับ 3) พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ ร่วมกับเกมการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสนใจ ความกระตือรือร้นให้ความร่วมมือในการทำ กิจกรรมทำให้นักเรียนรู้จักเสียงของตัวอักษร สามารถแยกหน่วยเสียงในคำ ฝึกสะกดคำอ่านออกเสียง คำได้ถูกต้อง และเกิดความสนุกสนานในการเรียนมาก

สอดคล้องกับการศึกษาของ เกียรติศักดิ์ กรุณา และคณะ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การ พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์โดยใช้วิธีการสอน

แบบโฟนิกร่วมกับเทคนิคช่วยจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับเทคนิคช่วยจำสูงกว่าก่อนใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับเทคนิคช่วยจำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับเทคนิคช่วยจำสูงกว่าร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับเทคนิคช่วยจำสูงกว่าก่อนใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกร่วมกับเทคนิคช่วยจำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาของ ธนภรณ์ ขาวดี และฉัตรวรรณ ลัญฉวรรณระกร (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดแบบทดสอบวินิจฉัยประกอบด้วยชุดแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 4 ชุดตามช่วงเวลา คือ หลังจากเรียนรายวิชาภาษาไทยครบ 50 100 150 และ 200 ชั่วโมงโดยแต่ละชุด ประกอบด้วยเอกสาร 5 ฉบับ ได้แก่ 1) คู่มือการดำเนินการทดสอบ 2) แบบทดสอบวินิจฉัยซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 4 ตอน ได้แก่ 2.1) แบบทดสอบการ จำแนกตัวอักษร 2.2) แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ 2.3) แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ 2.4) แบบทดสอบการบอกความหมายของคำศัพท์ 3) แบบบันทึกผลการทดสอบ 4) แบบรายงานผลการทดสอบ และ 5) ภาคผนวกโดยการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัยมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.75-0.90 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.30-0.50 โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.88-0.98 ซึ่งมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลการวินิจฉัย พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดคือนักเรียนไม่สามารถจำแนกพยัญชนะและสระได้รองลงมาคือปัญหาตัวสะกดและลำดับสุดท้ายคือนักเรียนไม่เข้าใจหน้าที่ของพยัญชนะและสระเมื่อนำมาประสมในคำ

สอดคล้องกับการศึกษาของ ปรีชานนท์ ปรีเลขา (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรพินอินโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี” ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และคำศัพท์ได้ดีขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{sig} < 0.05$) โดยค่าเฉลี่ยการอ่านออกเสียงพยัญชนะเพิ่มขึ้นจาก $\bar{X} = 5.44$ เป็น $\bar{X} = 7.33$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลดลงจาก $S.D. = 1.86$ เป็น $S.D. = 1.08$ สำหรับสระเดี่ยวและสระประสม ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก $\bar{X} = 3.17$ เป็น $\bar{X} = 6.42$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลดลงจาก $S.D. = 1.65$ เป็น $S.D. = 0.82$ ส่วนการอ่านคำศัพท์ 2 และ 3 พยางค์ ค่าเฉลี่ยเพิ่มจาก $\bar{X} = 1.85$ เป็น $\bar{X} = 6.42$ โดยมีการเปลี่ยนแปลงของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเล็กน้อย และสอดคล้องกับการศึกษาของ สอนอง หินอ่อน และคณะ (2567) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด ตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี” ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนการสอนทางด้านศึกษาศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียด โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทย

เรื่องการเขียนสะกดคำ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณแบบกึ่งทดลอง ใช้กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนจำนวน 25 คน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาประสิทธิภาพของแบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สามารถหาประสิทธิภาพได้ 81.30/82.04 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ผลการเปรียบเทียบการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกียรติศักดิ์ กรุณา, สมบัติ คชสิทธิ์ และพิทักษ์ นิลนพคุณ. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคช่วยจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*. 11(2), 569-583.
- ชัยณรงค์ ขำบัณฑิต. (2562). *ผลการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายามที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่าน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพงศ์ เชื้อเพชร. (2560). *สภาพและแนวทางแก้ไขปัญหาการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนภรณ์ ขาวดี และฉัตรวรรณ ลัญฉวรรณะกร. (2567). การพัฒนาชุดแบบทดสอบวินิจฉัยความสามารถในการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 16(1), 243-258.
- ปรีชานนท์ ปรีเลขา ภัคจิรา ชัดิยะ และปวีณา ภูคาบเพชร (2567). การพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรพินอินโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียง สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. *วารสารวิชาการและวิจัย*. 14(4), 1-13.
- ภิญญาดา นุ้ยจันทิก และสุวิมล ใจชื่น. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเทศบาล 2 (วัดใหม่ท่าพานิชย์). *วารสารชัยพฤกษ์ปริทัศน์มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 6(1), 87-97.
- พिरฮาน แฉะ, รุสนาณี อาเก๊ะ, อุมมุกลีป โสมสาเอียด, และณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ. (2556). ผลการใช้ชุดฝึกทักษะอักษร 5 สี ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนประถมศึกษาหน่วยงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี. *วารสารวิชาการครุศาสตร์สวนสุนันทา*, 8(2), 87-94.

- เมธินี พวงสังวาลย์, ยุพิน ยืนยง และอัญชญา พานิช. (2567). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบพินิกส์ร่วมกับเกมการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *Journal of MCU Ubon Review*, 9(2), 4073420.
- รัตติยาพร โกสุม และอัฐพล อินตะเสนา. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคาถาควบกล้ำด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2. *วารสารราชภัฏมหาสารคาม*, 18(3), 350-358.
- สนอง หินอ่อน, พิรพงษ์ แสนสิ่ง และวีรพงษ์ พิจารณ์. (2567). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านกะเตียดตำบลสองคอน อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี. *วารสาร มมร ยศสุนทรปริทรรศน์*, 1(2), 1-13.
- สวรสต กาวี. (2549). *การสร้างชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2562). *สรุปผลที่สำคัญการสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ. 2561*. กรุงเทพฯ: กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2553). *Everest พาลูกค้นหาคความนับถือตนเอง*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ชันดำภาพพิมพ์
- อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบุญ. (2546). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์, ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.